

Ünnep Krisztussal!

"A megtérés és a higgadtság segítene rajtatok, a béke és a bizalom erőt adna nektek!" (Ézs 30,15)

Pilinszky János ezt írja az ünnepek lényegéről: „A statisztika azt mutatja, hogy az ünnep sokak számára a napi felelősségből az ünnepi felelőtlenységbe való menekülést jelenti... A keresztény ünnep a pihenés, a hálaadás, a megszentelés napja kell, hogy legyen. A kikapcsolódás erre kevés..., valójában bekapcsolódásnak kell lennie. Az ünnep az élet egészébe való visszatérés lehetőségét kínálja.”

Az ünnepet Isten rendelte el, amikor a hetedik nap megszentelését megparancsolta. Célja az, hogy ilyenkor az ember tegye félre a maga munkáját, és Isten munkájára összpontosítson. Úgy is, hogy Isten nagy tetteiről beszéljünk, s úgy is, hogy nyissuk ki magunkat, s kérjük, hogy ő munkálkodjék bennünk.

Az ünnep célja nem a semmittevés, de nem is a még lázasabb tevékenység, hanem kapunyitás felfelé. Tartom a kezemet, hogy Isten ajándékait átvegyem, s aztán legyen mit továbbadnom másoknak. Nincstelen leszek, ha soha nem állok csendben Isten elé, hogy beszéljen velem és gazdaggá tegyen. Előbb dolgozik bennem, utána pedig dolgozik általam.

Óvakodjunk attól, hogy e helyett teletömjük ünnepeinket tennivalókkal, s a végére még fáradtabbak és üresebbek legyünk! Ezt csak tudatos tervezéssel lehet megvalósítani. Ne engedjünk semmilyen kényszernek! Az ajándékozást, utazást, vendéglátást is ehhez a célhoz lehet igazítani.

Az ünnep központjában az ünnepelet álljon: karácsonykor Jézus Krisztus. Ez nem a szeretet ünnepe úgy általában, hanem Isten irántunk való szeretetének ünnepe. Nem az ajándékozása, hanem **az Isten nekünk adott ajándékáé: Jézusé.** Neki örüljünk, érte legyünk hálásak, vele keressük a közösséget! Akkor egymásnak is jobban tudunk örülni, hálát érezni és egymással mélyebb közösségre jutni.

Misszió osztály

Ünnep Krisztussal!

"A megtérés és a higgadtság segítene rajtatok, a béke és a bizalom erőt adna nektek!" (Ézs 30,15)

Pilinszky János ezt írja az ünnepek lényegéről: „A statisztika azt mutatja, hogy az ünnep sokak számára a napi felelősségből az ünnepi felelőtlenységbe való menekülést jelenti... A keresztény ünnep a pihenés, a hálaadás, a megszentelés napja kell, hogy legyen. A kikapcsolódás erre kevés..., valójában bekapcsolódásnak kell lennie. Az ünnep az élet egészébe való visszatérés lehetőségét kínálja.”

Az ünnepet Isten rendelte el, amikor a hetedik nap megszentelését megparancsolta. Célja az, hogy ilyenkor az ember tegye félre a maga munkáját, és Isten munkájára összpontosítson. Úgy is, hogy Isten nagy tetteiről beszéljünk, s úgy is, hogy nyissuk ki magunkat, s kérjük, hogy ő munkálkodjék bennünk.

Az ünnep célja nem a semmittevés, de nem is a még lázasabb tevékenység, hanem kapunyitás felfelé. Tartom a kezemet, hogy Isten ajándékait átvegyem, s aztán legyen mit továbbadnom másoknak. Nincstelen leszek, ha soha nem állok csendben Isten elé, hogy beszéljen velem és gazdaggá tegyen. Előbb dolgozik bennem, utána pedig dolgozik általam.

Óvakodjunk attól, hogy e helyett teletömjük ünnepeinket tennivalókkal, s a végére még fáradtabbak és üresebbek legyünk! Ezt csak tudatos tervezéssel lehet megvalósítani. Ne engedjünk semmilyen kényszernek! Az ajándékozást, utazást, vendéglátást is ehhez a célhoz lehet igazítani.

Az ünnep központjában az ünnepelet álljon: karácsonykor Jézus Krisztus. Ez nem a szeretet ünnepe úgy általában, hanem Isten irántunk való szeretetének ünnepe. Nem az ajándékozása, hanem **az Isten nekünk adott ajándékáé: Jézusé.** Neki örüljünk, érte legyünk hálásak, vele keressük a közösséget! Akkor egymásnak is jobban tudunk örülni, hálát érezni és egymással mélyebb közösségre jutni.

Misszió osztály